

**GEORGIANA-FLORENTINA SANDU
VIITOARE POLIȚISTĂ PASIONATĂ
DE ARTĂ ȘI LITERATURĂ**

Continuăm să vă prezentăm aspecte deosebite din viața studentească de la Academia de Poliție „Alexandru Ioan-Cuza”, unde tinerii au și frumoase activități culturale.

Din multitudinea studenților cu asemenea preocupări, am ales-o pe Georgiana-Florentina Sandu, de la profilul Penitenciare, care iubește arta și literatura, scriind poezii, proză, eseuri etc. Din bogata ei creație literară am selectat fragmente dintr-o schiță polițistă pe care le reproducem mai jos.

CRIMA DE PE CARAIMAN

Era 24 iunie, joia, o nouă zi de muncă. M-am trezit încă de la 5:30 să îmi beau cafeaua și să îmi fumez țigara. Îmi termin tabietul, îmi comand un taxi și îi cer amabil să mă conducă la serviciu. Ajung la poarta poliției, îmi prezint legitimația și mă deplasez către birou.

(...) Pierdută printre documente, constat că e ora prânzului, așa că decid să dau o fugă în Piața Centrală, care nu era departe de Poliția Municipală, să cumpăr niște fructe. (...) Într-un colț, pe la jumătatea pieței, lângă o patiserie și o cafenea „Roșă”, văd o tarabă cu fructe care arătau foarte bine.

Din spatele tarabei se vede o tânără femeie, blondă, cu ochii pierduți în lacrimi, cu fața vânătă, slabă și firavă. În urma ei se aude țipând o voce groasă de bărbat. Acesta s-a apropiat de ea și a lovit-o cu pumnul în spate. Am strigat la el să îi dea pace femeii, m-a privit dubios și a fugit ca un mieluşel. Femeia plângea. Tremura din toate unghiurile. M-am apropiat de ea să o întreb ce se întâmplă, însă m-a întrebat printre lacrimi ce doresc să cumpăr. I-am spus ca poate veni la Secția de Poliție să depună o plângere împotriva persoanei care a agresat-o.

Mi-a spus că este concubinul ei și că a lucrat ca electrician, că a fost concediat din cauza alcoolului și de fiecare dată când se îmbată vine și o agresează în public.

M-am întors la birou gândindu-mă la biata femeie, cum se complăce într-o situație care îi aduce atâta suferință (...), așa că mi-am luat geanta și am plecat în piață.

Se făcuse ora 18:05. Femeia strânsese marfa și se îndrepta către ieșirea din piață, (...) se întâlnește cu un bărbat înalt, brunet, masiv, îmbrăcat cu o cămașă gri, pantalon negru, pantofi negri, care o curpinde puternic în brațe și o sărută cu patos pe frunte. Aceștia se urcă într-o mașină Dacia Logan de un albastru marin, numărul VN-06-MRK. Mă urc într-un taxi și îi cer amabil șoferului să îi urmeze

pe cei doi care se îndreptau către ieșirea din oraș. Aceștia coboară pe o stradă aproape pustie, la o adresă suspectă, Strada Transilvaniei nr. 666, casa părea părăsită, gardul nu avea poartă, locul era neîngrijit și nelocuit. Îl rog pe taximetrist să oprească motorul și să așteptăm câteva clipe. La 19:03 femeia iese însoțită de acest bărbat având în mâna stângă un obiect înfășurat într-un material grena, de culoarea vișinei, pe care îl introduce în geantă. Cei doi se urcă în mașină, însă femeia se poziționează pe bancheta din spate în partea dreaptă. Bărbatul o conduce către o altă destinație, aceasta coboară la un bloc gri, vechi, sobru, pe Strada Caraiman nr. 13.

(...) Ajung acasă, îmi fac un duș, mănânc ceva repede și decid să mă pregătesc de somn. Nu trece mult timp și văd că mă apelează Iulian, colegul de birou: „Miss Gigi, iertare că te sun așa târziu, însă a avut loc o crimă pe Strada Caraiman nr. 13”. Era ora 23:45. M-am îmbrăcat în fugă și am plecat către locul cu crima. Ceilalți colegi marcaseră zona, sosise ambulanța, poliția, mascații, în jur se aflau o mulțime de oameni curioși să afle ce se întâmplă. O voce din mulțime striga: „CRIMINALAAA!!!”. Iau legătura cu Iulian. Acesta îmi aduce la cunoștință că a avut loc o crimă, concubina și-a ucis concubinul. Crima a avut loc în blocul gri, vechi și sobru unde coborâse femeia agresată în piață, la etajul 2, apartament 19. În tocul ușii, încătușată și plină de sânge pe tricoul cel alb, plângea acea femeie de la care cumpărasem fructe. În spatele ei, speriată și plângând, copila îmbrăcată cu rochia cârpită, țipa să nu îi plece mama.

(...)Iulian îmi povestește că bărbatul ucis, înjunghiat în inimă, se numea Strâmbă Cornel, fost angajat la S.C.ELECTRICA.S.R.L, concediat din cauza alcoolului, avea 39 de ani și era tot timpul violent și în stare de ebrietate. Urmele începeau de la geam și se sfârșeau la ușa camerei. Bărbatul stătea la geam când a fost înjunghiat, s-a prins cu mâna de perdea și a strigat „AJUTOR!”. A căzut la podea, și-a scos cuțitul, și-a dat jos cămașa după care s-a îndreptat către ușă. Acolo i-a fost sfârșitul, acolo și-a dat ultima suflare.

(...) Ne îndreptăm către duba unde era izolată femeia. Ajungem la secție. Din spusele acesteia, aflăm că se numește Soartă Cătălina, că are 35 de ani, lucra ca vânzătoare în Piața Centrală, mamă a doi copii, singură pe lume, nu avea frați sau surori, părinții ei muriseră într-un accident de mașină cu câțiva ani în urmă și că se chinuia să supraviețuiască alături de un om care o agresa tot timpul.

Am întrebat-o de ce l-a înjunghiat, de unde avea arma crimei, de ce nu a fugit de acasă. Mi-a răspuns că a ales să facă acest lucru pentru că altfel ar fi murit ea. Concubinul ei o amenințase că o omoară cu prima ocazie ivită, că o va spânzura de un copac, iar pe copii o să îi alunge de acasă. Am întrebat-o cine este Dumitru Popa, iar în acel moment a izbucnit în plâns și m-a implorat să nu îi fac rău, că era singurul om care a ajutat-o, că era prietenul ei la care se împrumuta de bani și căruia îi ceruse cuțitul.

(...) La puțin timp apare și avocatul, doamna Șerban Valeria, o doamnă de 45 de ani, renumită pentru experiența sa. A stat câteva ore de vorba cu inculpata după care iese și îmi spune că nu întotdeauna soarta este de partea celor drepti, însă va face tot posibilul ca această femeie să nu simtă prea mult atmosfera închisorii. Trec săptămâni și judecătorul stabilește pedeapsa, 7 ani pentru omor în legitimă apărare și fapte atenuante.

HORAȚIU MĂNDĂȘESCU